

за лозята 20—40 пари за всѣки увратъ. Въ тази аграрна наредба се говори само за чифчиитѣ, които работѣли господарски имоти съ свои волове и земледѣлчески сѣчива; а пѣкъ нищо не се споменува за момцитѣ, защото по всѣка вѣроятностъ тѣ се считали за обикновени работници и слуги, които срѣщу извѣстно възнаграждение, обикновено въ натура, слугували на господарскитѣ земи. За обяснение на въпроса, съ който тукъ

5.

Земята, която съ крѣпостенъ актъ притежава като своя башиния, господарьтъ не може да я продаде на друго понапрѣдъ, — за да не би да протестираатъ селянитѣ — докато не получи позволение отъ надлежнитѣ власти и не прѣдложи на селянитѣ да я заплатятъ споредъ стойността ѝ.

6.

Слѣдъ смъртта на селянина, когато останатъ синове, дѣщери или други сродници, които могатъ да работятъ неговата башиния, господарьтъ нѣма да ги безпокои. Ако пѣкъ синоветѣ сж твърдѣ млади, и тѣхнитѣ сродници или съсѣди пожелаятъ да имъ работятъ башинията, докато пораснатъ и започнатъ сами да работятъ, господарьтъ ще позволи това, като му се гарантира, че неговото право на наема отъ земята нѣма да бжде поврѣдено.

7.

Горѣпомѣнатитѣ наредби се отнасятъ само за онѣзи ниви и земи, които строго впадатъ въ башинията на всѣки селянинъ.

Що се касае за нивята, които господаритѣ винаги работятъ съ свои пари, тѣзи нивя тѣ могатъ да работятъ както и по-прѣди, и свободно могатъ да ги даватъ подъ наемъ на когото искатъ.

8

Господарьтъ, който има на чифлика своя кѣша или кула, може да ходи тамъ, когато иска, безъ да се придружава отъ селяни, но, всичко каквото взима отъ тѣхъ, да плаща до пара.